

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΝΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ Κ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ, 1887.

ΑΡΙΘ. 234.

Συνδρ. έτησ. ἐν Ἑλλάδι Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ,

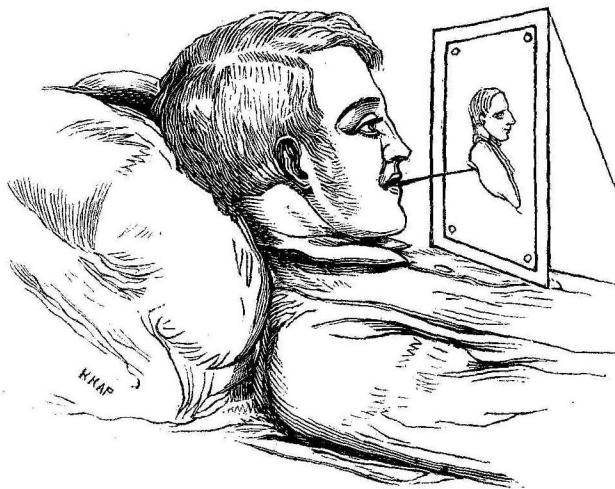
Ἐξ οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ «Ἐφημερίς τῶν Παιδών» ἀνευ προπληρωμῆς.

» » » Ἐξωτερικῷ φρ. 2. 'Er ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 39.

ΧΕΙΛΕΟΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Μέχρις ἐσχάτων βωβὸς καὶ ἀνευ χειρῶν ζωγράφος ἔθεωρεῖτο ἀδύνατον. Ό αἰών μας ὅμως, ὃστις ὑπῆρξε γόνιμος εἰς πολλὰ παράδοξα καὶ μάλιστα ἀπίστευτα, μᾶς παρέσχε καὶ παραδείγματα ζωγράφων διὰ τῶν ποδῶν! Άλλ' ἡ περίστασις τοῦ Ἰωάννου Καρτέρου ἀπό δεικνύει, ὅτι ὁ ἀνθρωπὸς δύναται νὰ ἦναι ζωγράφος, καὶ ζωγράφος εὐδόκιμος καὶ διὰ τῶν χειλέων, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα.

Ο Ἰωάννης Κάρτερ παιδίοθεν ἐπεσεν εἰς κακάς συναστροφάς καὶ ἐπεδόθη εἰς παντοειδεῖς ἀ-



Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΤΕΡ.

μαρτίας, ιδίως ὅμως εἰς τὴν μέθην, συχνὰ δὲ ἐπέστρεφεν εἰς τὸν οἴκον του τὰ μεσάνυκτα μεθυσμένος πρὸς ἀνησυχίαν καὶ θλίψιν τὴς συζύγου του, διότι εἶχεν ἐσχάτως νυμφευθῆ.

Νύκτα τινὰ, ἀφοῦ ἀπέρασεν ἀρκετὰς ὥρας εἰς κρασοπωλεῖον μὲν ἄλλους νέους ὄμοιους του, ἀπεφάσισαν νὰ ὑπάγωσιν εἰς ἔνα κῆπον, ὃπου τὴν προτεραιάν είχον ιδεῖ δύο φωλεάς πτηγῶν ἐπὶ τῶν δένδρων, διὰ νὰ πάρουν τὰ πουλιά των.

«Ἄν και νῦν, ὁ νέος Κάρτερ μὲ πολλὴν δειότητα ἀνέβη ἐπὶ τοῦ ἐνὸς δένδρου καὶ συνέ-

λαβε τὰ μικρὰ πουλάκια, τὰ ὅποια καὶ παρέδωκεν εἰς τοὺς συντρόφους του κάτωθι.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἄλλη φωλεὰ ἦτο εἰς ἔνα κλάδον ἄλλου δένδρου ὅχι μακρὰν τοῦ μέρους ὅπου εἶχεν ἀναβῆ, ὅντι νὰ καταβῇ ἀπὸ τὸ δένδρον, εἰς τὸ ὅποιον ἦτο, καὶ ν' ἀναβῆ εἰς τὸ ἄλλο, ἐζήτησε νὰ συλλάβῃ τὸν κλάδον ἐκεῖνον δι᾽ ἐνὸς

πηδήματος, ἀλλ' εἴτε ἔνεκα τοῦ σκότους, εἴτε διότι δὲν ἐμέτρησε τὴν ἀπόστασιν, ὅντι νὰ συλλάβῃ τὸν κλάδον ἐπεσεν εἰς τὴν γῆν καὶ ἐξήρθρωσε τὴν σπονδυλικήν τους ἡλην κατὰ τὸν λαιμὸν, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς βλάβης ταύτης ἦτο ἐντελῆς παράλυσις καὶ ἀναισθησία ὀλοκλήρου τοῦ σώματος πλὴν τῆς κεφαλῆς!

Οἱ σύντροφοί του τὸν ἔθεσαν εἰς ἐπανώφορεμα καὶ τὸν μετέφερον εἰς τὴν οἰκίαν του ἀφοῦ δὲ ἐκτύπησαν τὴν θύραν ισχυρῶς, ἀνεχωρησαν ἀφήσαντες αὐτὸν ἔξωθεν αὐτῆς.

«Ἡ δυστυχὴς γυνὴ ἀκούσασα τὸν κτύπον ἐνόμισεν ὅτι ὁ σύζυγὸς τῆς εἶχεν ἔλθει κατὰ τὸ σύνηθες μεθυσμένος καὶ ἐσηκώθη νὰ τοῦ ἀνοίξῃ νὰ ἔμβῃ ὅποια ὅμως ὑπῆρξεν ἡ φρίκη τῆς εὐροῦσα αὐτὸν ἐντελῶς ἀναισθητον!»

Διὰ τῆς βοηθείας τῆς ἀνδραδέλφης τῆς καὶ τῶν γειτόνων μετέφερον αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν